

Er det en ligeværdighed? Ja, det mener jeg faktisk det er. Og derfor er der en ligeværdig situation i Mellemøsten.

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg mener, og her ved hr. Jann Sjørnsen, hvad jeg taler om, at han læser EU's politik i Mellemøsten, som en vis mand læser Bibelen.

EU-politikken har i alle de grundlæggende spørgsmål om, hvad der skal til for at skabe fred, været sådan, som jeg, også da jeg gav udtryk for den danske regerings holdning, har givet udtryk for den. Og der har i de diskussioner, jeg har deltaget i på EU-plan, været ganske overordentlig høj grad af enighed om dét. Jeg kan godt sige, at jeg følte mig fuldstændig dækket ind af den fremstilling af situationen, den franske udenrigsminister gav for få måneder siden i Le Monde.

Til hr. Skaarup: Med hensyn til ligeværdighed tror jeg, det er vigtigt, hvis man vil forstå historien, at vide, at Israel i 1948, 1956, 1967 og 1973 var omgivet af fjendtlighedsindede arabiske lande. Nu har Israel sluttet fred med sine vigtigste naboer, Ægypten og Jordan, og der er ikke nogen militær ydertrussel af den størrelse eller betydning, men der er et Israel, der har en meget stærk opbakning fra verdens eneste supermagt.

Derfor er den omringningsforønmelse, man med rette havde i tidligere årtier, ikke nogen rigtig beskrivelse af situationen. Men det ændrer jo ikke noget ved, at verdenssamfundet skal gøre sig de yderste anstrengelser for at få Syrien, Iran og andre arabiske lande, som på en eller anden måde understøtter dem, der driver terror, til at holde op med det.

Jeg tror bare, man realistisk må erkende, at skal man det, vil det med hensyn til dem – og de har en vis interesse, i hvert fald når det gælder Iran og Syrien, i at komme ind i verdenssamfundet igen i det bedre selskab – være helt uomgængeligt, at vi bidrager langt mere aktivt fra den vestlige verdens side til det, de opfatter som en retfærdig løsning, hvad der i øvrigt er beskrevet i det forslag til vedtagelse, flertallet har fremsat.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er da glad for, at hr. Mogens Lykketoft anlægger en lidt anden linje, måske også belært af,

at der er et andet flertal i Folketinget nu, end der var før valget sidste år. Men at der er en lidt anden linje, synes jeg godt man kan høre. Men det er stadig væk et problem, synes jeg, i den argumentation, hr. Mogens Lykketoft lægger frem, at man ikke er villig til at se på de sikkerhedsproblemer, Israel har.

Nu har det været meget fremme i debatten i dag, specielt fra hr. Keld Albrechtsens side, hvilke forfærdelige ting Israel udfører, og derfor kan det godt være fristende for nogle af os andre at anføre, at Israel jo faktisk har et sikkerhedsproblem.

Vi skal huske på, at det territorium, Israel i øjeblikket omfatter, det oprindelige Israel, er et område på størrelse med Jylland. Og det betyder jo, at den militære trussel, der er og kan være, er en militær trussel, hvor reaktionssiden er utrolig lille. Det er selvfølgelig også derfor, at israelerne er så opmærksomme på, hvad der foregår. Og jeg synes desværre, at hr. Mogens Lykketoft ikke er villig til at erkende, at der er et sikkerhedsproblem, fordi området er så utrolig lille.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg synes, hr. Peter Skaarup skulle gøre sig den ulejlighed at læse Ron Pundaks artikel i det seneste nummer af Udenrigspolitisk Selskabs tidskrift. Der kan han måske få svar på sine efter min mening i det mindste forældede opfattelser af, hvad der er Israels sikkerhedsproblem.

Men jeg vil bare sige som min opfattelse, som, uanset hvor meget hr. Peter Skaarup håber det og indfortolker det, ikke har ændret sig det mindste: Israels sikkerhedsproblem findes inden for det gamle Palæstinaområde. Israels sikkerhedsproblem findes i den manglende udsoning og manglende fredsaftale, der sikrer både det jødiske og det palæstinensiske folk deres legitime krav på en stat bag sikre og anerkendte grænser. Og hvis ikke man løser det problem, hvis man vil fortsætte besættelsen, ydmygelsen, indespærringen og undertrykkelsen af den ene halvdel af indbyggerne i det område, der engang var Palæstinamandatet, så får man aldrig sikkerhed.

Kl. 14.00

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for sin tredje og sidste korte bemærkning til hr. Lykketoft.